एतदेवेत्युक्तमवधारणमनुभवेनद्रढयति यमादिभिस्तथानशाम्यति यद्वन्मुकुंदसेवयाऽद्धासाक्षादात्मामनःशाम्यति कथंचिन्मुकुंदसेवामात्रेणशाम्यति किंपुनस्तद्गुणवर्णनेनेतिभावः ॥३६॥ भवतोमनःपरितोषकंचाख्यातम् ॥३७॥ आमंत्र्यअनुज्ञाप्य यादृच्छिकः स्वप्रयोजनसंकल्पशून्यः ॥ ३८ ॥ हरिकथागायकभाग्यंश्लाघते अहोइति माद्यन्हृष्यन् तंत्र्यावीणया ॥ ३९ ॥ इतिप्रथमेटीकायांषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ अथभागवतश्रोतुर्जन्मवक्तुंपरीक्षितः सुप्तबालवधाद्द्रौणेर्दंडःसप्तमउच्यते ॥ १॥ तस्यनारदस्याभिप्रेतंश्रुतवान्सन् ॥ १ ॥ ब्रह्मनद्यांब्रह्मदैवत्यायां

यमादिभिर्योगपथैःकामलोभहतोमुहुः ॥ मुकुंदसेवयायद्वत्तथात्माऽद्धानशाम्यति ॥ ३६ ॥ सर्वंतदिदमाख्यातंयत्पृष्टोऽहंत्वयाऽनघ ॥ जन्मकर्मरहस्यंमेभवतश्चात्मतोषणम् ॥ ३७॥ सूतउवाच एवंसंभाष्यभगवान्नारदोवासवीसुतम् ॥ आमंत्र्यवीणांरणयन्ययौयादृच्छिकोमुनिः ॥ ३८ ॥ अहोदेवर्षिर्धन्योऽयंयत्कीर्त्तिशार्ङ्गधन्वनः ॥ गायन्माद्यन्निदंतंत्र्यारमयत्यातुरंजगत् ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेव्यासनारदसंवादेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ शौनकउवाच निर्गतेनारदेसूतभगवान्बादरायणः ॥ श्रुतवांस्तदभिप्रेतंततःकिमकरोद्विभुः ॥ १ ॥ सूतउवाच ब्रह्मनद्यांसरस्वत्यामाश्रमःपश्चिमेतटे ॥ शम्याप्रासइतिप्रोक्तऋषीणांसत्रवर्द्धनः ॥ २ ॥ तस्मिन्स्वआश्रमेव्यासोबदरीषंडमंडिते ॥ आसीनोऽपउपस्पृश्यप्रणिदध्यौमनःस्वयम् ॥ ३॥ भक्तियोगेनमनसिसम्यक्प्रणिहितेऽमले ॥ अपश्यत्पुरुषंपूर्वंमायांचतदपाश्रयाम् ॥ ४ ॥ ययासंमोहितोजीवआत्मानंत्रिगुणात्मकम् ॥ परोऽपिमनुतेऽनर्थंतत्कृतंचाभिपद्यते ॥ ५ ॥

ब्राह्मणैराश्रितायांच शम्यायुगकीलाः प्रास्यंतेपरित्ध्यर्थेप्रक्षिप्यंतेऽस्मिन्निति शम्याप्रासः सत्रंकर्मवर्द्धयतीतितथा ॥ २ ॥ बदरीणांषंडेनसमूहेन मंडिते मनःप्रणिदध्यौस्थिरीचकार समाधिनाऽनुस्मरतद्विचेष्टितमितिनारदोपदिष्टंध्यानंकृतवानित्यर्थः ॥३॥ प्रणिहितेनिश्चले अत्रहेतुःभक्तियोगेनामले पूर्वंप्रथमंपुरुषमीश्वरमपश्यत् पूर्णमितिवापाठः तदपाश्रयांतदधीनांमायांचापश्यत् ॥४॥ ईशमायाकृतांचजीवानांसंसृतिमपश्यदित्याह ययासंमोहितः स्वरूपावरणेनविक्षिप्तः परोऽपिगुणत्रयाद्व्यतिरिक्तोऽपि तत्कृतंत्रिगुणत्वाभिमानकृतमनर्थंचकर्त्तृत्वादिकंप्राप्नोति ॥ ५॥